BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 10 d.[1]

Bylose T-494/08–T-500/08 ir T-509/08

Ryanair Ltd, įsteigta Dubline (Airija), atstovaujama advokatų E. Vahida ir I-G. Metaxas-Maragkidis,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą C. O'Reilly ir P. Costa de Oliveira,

atsakovę,

1Proceso kalba: anglų.

dėl prašymo panaikinti netiesioginius Komisijos sprendimus, kuriais ieškovei atsisakyta leisti susipažinti su kai kuriais dokumentais, susijusiais su tariamos valstybės pagalbos, kurią jai suteikė Orhuso (Danija; byla T-494/08), Algero (Italija; byla T-495/08), Berlyno-Šėnefeldo (Vokietija; byla T-496/08), Frankfurto-Hano (Vokietija; byla T-497/08), Liubeko-Blankenezės (Vokietija; byla T-498/08), Po-Bearno (Prancūzija; byla T-499/08), Tamperės-Pirkalos (Suomija; byla T-500/08) ir Bratislavos (Slovakija; byla T-509/08) oro uostų valdytojai, kontrolės procedūra, ir, papildomai, prašymo panaikinti tiesioginius vėlesnius sprendimus, kuriais atsisakyta leisti susipažinti su minėtais dokumentais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininko pareigas einantis S. Papasavvas (pranešėjas), teisėjai N. Wahl ir A. Dittrich,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. liepos 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2002–2006 m. Europos Bendrijų Komisija gavo kelis skundus dėl tariamos valstybės pagalbos, kurią ieškovei, *Ryanair Ltd*, suteikė Orhuso (Danija), Algero (Italija), Berlyno-Šėnefeldo (Vokietija), Frankfurto-Hano (Vokietija), Liubeko-Blankenezės (Vokietija), Tamperės-Pirkalos (Suomija) ir Bratislavos (Slovakija) oro uostų valdytojai.

2 Be to, 2007 m. sausio 26 d. Komisija gavo Prancūzijos valdžios institucijų pranešimą dėl sutarčių, sudarytų tarp *Chambre de commerce et d'industrie Pau-Béarn* (Prancūzija; Po-Bearno prekybos ir pramonės rūmai) ir ieškovės bei vienos iš jos dukterinių bendrovių.

3 Dėl kiekvieno atvejo Komisija pradėjo ieškovei tariamai suteiktos pagalbos formalaus tyrimo procedūrą. Jos sprendimų santrauka, kuria suinteresuotosios šalys

informuotos apie galimybę pateikti pastabas, buvo paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 2008 m. birželio 20 d. laišku (byla T-509/08) ir 2008 m. birželio 25 d. laiškais (bylos T-494/08–T-500/08) ieškovė, remdamasi 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), paprašė Komisijos leisti jai susipažinti su bylų medžiaga, susijusia su tariama valstybės pagalba, kurią jai suteikė Orhuso, Algero, Berlyno-Šėnefeldo, Frankfurto-Hano, Liubeko-Blankenezės, Po-Bearno, Tamperės-Pirkalos ir Bratislavos oro uostų valdytojai.

5 Ieškovė, be kita ko, paprašė leisti susipažinti su Komisijos gautais skundais ir pranešimu, trečiųjų asmenų pastabomis, laiškais ir kitokia informacija, kuriais pasikeitė Komisija, atitinkamos valstybės narės ir atitinkamų oro uostų valdytojai, atitinkamų valstybių narių ir oro uostų valdytojų Komisijai pateiktais dokumentais ir visais kitais dokumentais, įtrauktais į Komisijos turimą bylų medžiagą, įskaitant ir Komisijos atliktą gautų dokumentų analizę, studijas, ataskaitas, tyrimus ir tarpines išvadas, kuriomis remdamasi Komisija priėmė sprendimus pradėti formalaus tyrimo procedūras. Ieškovė patikslino, kad jeigu jos prašyme tam tikroms nurodytų dokumentų dalims taikomos teisės susipažinti išimtys, ji prašė leisti susipažinti su šių dokumentų dalimis, kurioms šios išimtys netaikomos.

6 2008 m. liepos 10 d. (byla T-509/08), 2008 m. liepos 15 d. (byla T-499/08), 2008 m. liepos 17 d. (bylos T-496/08, T-498/08 ir T-500/08), 2008 m. liepos 22 d. (bylos

T-494/08 ir T-497/08) ir 2008 m. liepos 24 d. (byla T-495/08) laiškais Komisija atsisakė leisti susipažinti su prašymuose nurodytais dokumentais, išskyrus sprendimus pradėti formalaus tyrimo procedūrą, apie kuriuos buvo paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.*

7 Kartotiniais prašymais, užregistruotais 2008 m. rugpjūčio 11 d. (byla T-509/08) ir 2008 m. rugpjūčio 25 d. (bylos T-494/08–T-500/08), ieškovė paprašė Komisijos persvarstyti atsisakymus leisti jai susipažinti su pirmuosiuose prašymuose jos nurodytais dokumentais.

8 2008 m. rugsėjo 2 d. (byla T-509/08) ir 2008 m. rugsėjo 15 d. (bylos T-494/08–T-500/08) laiškais (toliau – pirmieji laiškai dėl termino pratęsimo) Komisija nurodė ieškovei, kad jai nepavyko surinkti visos informacijos, reikalingos tinkamai atlikti prašymų leisti susipažinti su dokumentais analizę, ir kad ji negalėjo priimti galutinių sprendimų. Todėl Komisija visose bylose pratęsė 15 darbo dienų terminą, skirtą atsakymui pateikti.

9 2008 m. rugsėjo 23 d. (byla T-509/08) ir 2008 m. spalio 6 d. (bylos T-494/08–T-500/08) laiškais (toliau – antrieji laiškai dėl termino pratęsimo) Komisija informavo ieškovę, kad ji, nepaisant pratęsto termino, negalėjo priimti galutinių sprendimų ir kad ji dėjo visas pastangas, kad galėtų pateikti galutinius atsakymus kuo greičiau.

10 2008 m. rugsėjo 26 d. (byla T-509/08), 2008 m. spalio 8 d. (byla T-495/08), 2008 m. spalio 9 d. (byla T-494/08), 2008 m. spalio 23 d. (byla T-499/08), 2008 m. spalio

31 d. (byla T-500/08), 2008 m. lapkričio 20 d. (byla T-496/08), 2009 m. sausio 6 d. (byla T-498/08) ir 2009 m. vasario 18 d. (byla T-497/08) laiškais (toliau – tiesioginiai sprendimai) Komisija informavo ieškovę, kad ji atsisako leisti susipažinti su prašomais dokumentais, išskyrus: a) tris Danijos valdžios institucijų pateiktus prašymus pratęsti terminą (byla T-494/08); b) du Italijos valdžios institucijų elektroninius laiškus, kuriais prašoma pratęsti terminą, ir du Komisijos laiškus, kuriais pratęsiamas terminas (byla T-495/08); c) tris Vokietijos valdžios institucijų pateiktus prašymus pratęsti terminą ir keturis teigiamus Komisijos atsakymus (byla T-496/08); d) teigiamą Komisijos atsakymą į Vokietijos valdžios institucijų prašymą pratęsti terminą (byla T-497/08); e) du Vokietijos valdžios institucijų pateiktus prašymus pratęsti terminą ir tris teigiamus Komisijos atsakymus (byla T-498/08); f) Prancūzijos valdžios institucijų pateiktą prašymą pratęsti terminą ir jį patenkinantį Komisijos laišką (byla T-499/08); g) du Suomijos valdžios institucijų pateiktus prašymus pratęsti terminą ir du Komisijos laiškus, kuriais patenkinamas prašymas pratęsti terminą (byla T-500/08), ir h) du Slovakijos valdžios institucijų pateiktus prašymus pratęsti terminą (byla T-509/08).

11 Komisija iš esmės nusprendė, kad visų kitų ieškovės prašymuose nurodytų dokumentų atžvilgiu taikomos išimtys, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje (išimtis, susijusi su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga) ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje (išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo proceso apsauga prieš priimant sprendimą). Be to, Komisija tvirtino, jog kai kurių dokumentų atžvilgiu taip pat taikytinos išimtys, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje (išimtis, susijusi su komercinių interesų apsauga), 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje (išimtis, susijusi su sprendimų priėmimo procesu priėmus sprendimą), o bylose T-494/08, T-496/08, T-497/08, T-499/08 bei T-500/08 – 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje (išimtis, susijusi su teisinės pagalbos apsauga). Ji taip pat tvirtino, kad joks viršesnis viešasis interesas nepateisino dokumentų atskleidimo ir kad nebuvo galimas joks susipažinimas iš dalies, nes visų dokumentų atžvilgiu buvo taikoma bent dvi išimtys.

Procesas ir šalių reikalavimai

12 2008 m. lapkričio 7 d. (byla T-509/08) ir 2008 m. lapkričio 14 d. (bylos T-494/08–T-500/08) ieškovė Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė šiuos ieškinius.

13 2008 m. gruodžio 22 d., 2009 m. sausio 9 d. ir vasario 20 d. laiškais ieškovė, gavusi pranešimą apie Komisijos priimtus tiesioginius sprendimus, paprašė leisti pakeisti savo reikalavimus ir pagrindus atitinkamai bylose T-496/08, T-498/08 ir T-497/08. Pirmosios instancijos teismas patenkino šiuos prašymus 2009 m. sausio 29 d. ir kovo 26 d.

14 2009 m. rugpjūčio 14 d. laišku ieškovė paprašė sujungti bylas T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 bei T-509/08 ir nuspręsti dėl proceso organizavimo priemonių taikymo.

15 2009 m. spalio 14 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas nusprendė sujungti bylas, kad būtų bendrai vykdomas žodinis procesas.

16 2009 m. lapkričio 25 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas, remdamasis šio teismo procedūros reglamento 65 straipsnio b punktu, 66 straipsnio 1 dalimi ir 67 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa, nusprendė, kad Komisija privalo pateikti visų dokumentų, su kuriais ji neleido susipažinti, kopijas. Šis prašymas buvo patenkintas.

17 2010 m. kovo 12 d. laišku Bendrasis Teismas, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, raštu pateikė šalims klausimus, į kuriuos jos atsakė per nustatytą terminą.

18 Manydamas, kad nagrinėjamose bylose keliamas tas pats aiškinimo klausimas kaip ir byloje C-139/07 P, *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, kurią nagrinėja Teisingumo Teismas, Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas, remdamasis Teisingumo Teismo statuto 54 straipsnio trečia pastraipa ir Procedūros reglamento 77 straipsnio a punktu bei išklausęs šalis, 2010 m. balandžio 12 d. nutartimi sustabdė procesą šiose bylose, iki Teisingumo Teismas priims sprendimą.

19 2010 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą byloje *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, Rink. p. I-5885).

20 Per 2010 m. liepos 7 d. vykusį posėdį šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus. Šalys visų pirma pateikė pastabas dėl minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* ir jo pasekmių nagrinėjamoms byloms.

21 Bendrasis Teismas, remdamasis Procedūros reglamento 50 straipsniu ir išklausęs šalis per posėdį, mano, kad siekiant priimti sprendimą šioje byloje reikia sujungti bylas T-494/05–T-500/08 ir T-509/08.

22 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— pirma, panaikinti netiesioginius sprendimus ir, antra, pripažinti tiesioginius sprendimus bylose T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 bei T-509/08 neegzistuojančiais, o tiesioginį sprendimą byloje T-497/08 – nesukeliančiu teisinių pasekmių,

— nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti tiesioginius sprendimus,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius kaip nepriimtinus tiek, kiek jais siekiama panaikinti ginčijamus netiesioginius sprendimus,

— atmesti ieškinius kaip nepagrįstus,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl pirmosios reikalavimų dalies, kuria prašoma, pirma, panaikinti netiesioginius sprendimus ir, antra, pripažinti tiesioginius sprendimus bylose T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 bei T-509/08 neegzistuojančiais, o tiesioginį sprendimą byloje T-497/08 – nesukeliančiu teisinių pasekmių*

Šalių argumentai

24 Ieškovė mano, kad pirmaisiais laiškais dėl termino pratęsimo pažeidžiama Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalis, nes, pirma, jie buvo išsiųsti paskutinę termino, numatyto Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje, dieną (toliau – pirmasis terminas) ir, antra, juose nenurodytos konkrečios priežastys. Todėl ji mano, kad netiesioginis Komisijos atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais pateiktas pasibaigus pirmajam terminui.

25 Ieškovė priduria, kad bet kuriuo atveju, net jei pirmieji laiškai dėl termino pratęsimo turėtų būti traktuojami kaip pakankami pirmajam terminui pratęsti, joks tiesioginis sprendimas nebuvo priimtas prieš pasibaigiant pratęstam terminui. Todėl ieškovė daro išvadą, kad, Komisijai nepateikus tiesioginio atsakymo per terminus, nustatytus

Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje, egzistuoja netiesioginiai sprendimai dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais.

26 Ieškovė tvirtina, jog ji suinteresuota, kad būtų panaikinti netiesioginiai sprendimai. Be to, tiesioginių sprendimų nėra arba jie yra tik netiesioginių sprendimų patvirtinimai ir todėl nesukelia jokių papildomų teisinių pasekmių. Ieškovės teigimu, tam, kad tiesioginiai sprendimai nebūtų vien patvirtinamieji sprendimai, reikėjo, jog jų turinys iš esmės skirtųsi nuo neigiamo atsakymo turinio. Tačiau šioje byloje taip nėra.

27 Ieškovė tvirtina esanti suinteresuota pareikšti ieškinį dėl netiesioginių sprendimų, kad Komisija ateityje dar kartą nepažeistų savo pareigos pateikti atsakymą per nustatytus terminus ir kad būtų apsaugotas asmenų, prašančių leisti susipažinti su dokumentais, teisinis saugumas.

28 Komisija mano, kad pirmuose laiškuose dėl termino pratęsimo pateiktas paaiškinimas yra daugiau nei pakankamas, kad ieškovė galėtų suprasti priežastį, dėl kurios ji negalėjo pateikti atsakymo iki pirmojo termino pabaigos. Todėl pratęsdama pirmąjį terminą ji nepažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalies.

29 Komisija sutinka, kad vėliau ji negalėjo pateikti galutinio atsakymo iki pratęsto termino pabaigos. Tačiau ji mano, kad dėl aštuonių ieškovės iš eilės pateiktų prašymų leisti susipažinti su dokumentais ir siekiant suderinti prašymą pateikusio asmens interesus

ir gero administravimo principą jai turėjo būti suteikta galimybė pratęsti griežtus Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsniuose numatytus terminus ir išnagrinėti prašymus per protingą terminą.

30 Šioje byloje Komisija mano, kad ji, priimdama aštuonis tiesioginius sprendimus nuo 2008 m. spalio 8 d. iki 2009 m. vasario 18 d., tinkamai atsižvelgė į ieškovės interesus. Todėl ji mano, kad ieškinio pateikimo dieną nebuvo jokio netiesioginio sprendimo, kuris gali būti ieškinio dalykas.

31 Darydama prielaidą, kad netiesioginiai sprendimai egzistuoja, Komisija mano, kad dėl šių aktų pateikti ieškiniai yra nepriimtini, nes netiesioginiai sprendimai buvo pakeisti tiesioginiais sprendimais. Todėl ieškovė prarado bet kokį suinteresuotumą pareikšti ieškinį dėl netiesioginių sprendimų, nes jų panaikinimas neduotų jai jokios naudos. Netiesioginių sprendimų panaikinimo pasekmė galėtų būti tik įpareigojimas priimti tiesioginius sprendimus dėl tų pačių dokumentų, o taip šioje byloje jau buvo padaryta.

32 Komisija tvirtina, kad tiesioginiai sprendimai nėra netiesioginius sprendimus patvirtinantys sprendimai, nes jais dar kartą nagrinėjama ieškovės situacija, pagrindžiamas atsisakymas leisti susipažinti su tam tikrais prašomais dokumentais ir leidžiama susipažinti su tam tikrais dokumentais.

Bendrojo Teismo vertinimas

33 Iš pradžių reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatyta:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai [EB] 230 ir [EB] 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

2. Ypatingais atvejais, pavyzdžiui, jei prašoma labai ilgo dokumento arba paraiška susijusi su labai dideliu dokumentų skaičiumi, straipsnio 1 dalyje numatytas terminas gali būti 15 darbo dienų pratęstas su sąlyga, kad pareiškėjui pranešama iš anksto ir nurodomos konkrečios priežastys.

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas.“

34 Kalbant visų pirma apie pirmojo termino, per kurį turi būti pateiktas Komisijos atsakymas, pratęsimo teisėtumą, pirma, reikia konstatuoti, kad Komisija gavo aštuonis prašymus leisti susipažinti su dokumentais, kurie buvo pateikti beveik tuo pačiu metu ir apima iš viso 377 dokumentus ir kuriuos pateikė tas pats asmuo dėl tarpusavyje susijusių bylų. Todėl prašymai pateikti dėl daug dokumentų.

35 Antra, reikia pažymėti, kad Komisija pirmuosius termino pratęsimo laiškus išsiuntė ieškovei faksu paskutinę pirmojo termino dieną.

36 Trečia, reikia pažymėti, kad pirmuosiuose termino pratęsimo laiškuose Komisija paaiškino, jog prašymai buvo nagrinėjami, tačiau ji negalėjo surinkti visų dokumentų, reikalingų galutiniam sprendimui priimti. Be to, ji, kiek tai susiję su bylomis T-494/08–T-500/08, priminė, kad ieškovė tuo pačiu metu pateikė septynis kartotinius prašymus leisti susipažinti su dokumentais. Turint omenyje šias aplinkybes ieškovė galėjo suprasti konkrečias pratęsimo priežastis kiekvienoje byloje. Todėl motyvai yra pakankamai konkretūs.

37 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmieji termino pratęsimo laiškai atitinka Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalyje numatytus reikalavimus ir pirmasis 15 darbo dienų terminas jais buvo pratęstas pagrįstai, nes iki pirmojo termino pabaigos nebuvo priimtas joks netiesioginis sprendimas.

38 Kalbant apie antruosius termino pratęsimo laiškus reikia pažymėti, kad, remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsniu, Komisija pirmąjį terminą galėjo pratęsti tik vieną kartą ir kad, pasibaigus pratęstam terminui, buvo laikoma, jog buvo priimtas netiesioginis sprendimas atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais.

39 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 1 dalyje numatytas terminas yra imperatyvus (šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją*, T-355/04 ir T-446/04, Rink. p. II-1, 60 ir 70 punktus) ir negali būti pratęstas nesilaikant sąlygų, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 2 dalyje, nebent šis straipsnis taptų visiškai neveiksmingas, nes prašymą pateikęs asmuo tiksliai nežino, nuo kurios datos jis gali pateikti ieškinį ar skundą, numatytą šio reglamento 8 straipsnio 3 dalyje (pagal analogiją žr. 2005 m. balandžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Housieaux*, C-186/04, Rink. p. I-3299, 26 punktą).

40 Todėl antraisiais termino pratęsimo laiškais negalėjo būti pagrįstai pratęsti terminai. Taigi kiekvienoje byloje tai, kad Komisija nepateikė atsakymo pasibaigus pratęstam terminui, turi būti laikoma netiesioginiu sprendimu atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais.

41 Tačiau reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei ieškovas yra suinteresuotas ginčijamo akto panaikinimu (žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 40 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

42 Ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi egzistuoti jį pareiškiant, nes kitaip ieškinys būtų nepriimtinas (minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 41 punktas).

43 Be to, suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi išlikti iki teismo sprendimo priėmimo dienos, o tai reiškia, jog ieškinys dėl savo rezultato turi būti naudingas jį pareiškusiai šaliai, nes kitaip nebebūtų reikalinga priimti sprendimo (žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 43 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

44 Jeigu ieškovo suinteresuotumo pareikšti ieškinį nelieka vykstant procesui, Bendrojo Teismo sprendimas dėl bylos esmės negali būti jam naudingas (žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 44 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

45 Šioje byloje, kalbant, pirma, apie prašymą panaikinti netiesioginius sprendimus pasibaigus pratęstam terminui, reikia pažymėti, kad Komisija, priimdama tiesioginius sprendimus, atšaukė minėtus netiesioginius sprendimus (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 45 punktą).

46 Tačiau reikia pažymėti, kad galbūt panaikinus netiesioginius sprendimus dėl formos trūkumų galėtų tik būti priimti nauji sprendimai, kurie turiniu identiški tiesioginiams sprendimams. Be to, ieškinio dėl netiesioginių sprendimų nagrinėjimas negali būti pateisinamas nei tikslu išvengti neteisėtumo, kuriuo kaltinama, pasikartojimo, kaip numatyta 2007 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Wunenburger prieš Komisiją* (C-362/05 P, Rink. p. I-4333) 50 punkte, nei tikslu palengvinti galimą ieškinį dėl nuostolių atlyginimo, nes šie tikslai gali būti pasiekti nagrinėjant ieškinį dėl tiesioginių sprendimų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 46 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

47 Iš to darytina išvada, kad ieškiniai bylose T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ir T-509/08 yra nepriimtini tiek, kiek jie nukreipti prieš atitinkamus netiesioginius sprendimus, minėtus šio sprendimo 40 punkte, kadangi ieškovė neturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl šių sprendimų, nes prieš pareiškiant šiuos ieškinius buvo priimti tiesioginiai sprendimai, kuriuos ji prašo panaikinti, jei nebūtų panaikinti netiesioginiai sprendimai.

48 Be to, nebereikia priimti sprendimo dėl ieškinių bylose T-496/08, T-497/08 ir T-498/08 tiek, kiek jie nukreipti prieš atitinkamus netiesioginius sprendimus, nes ieškovė nebeturėjo suinteresuotumo pareikšti ieškinio dėl šių sprendimų, kadangi pareiškus ieškinius buvo priimti tiesioginiai sprendimai, kuriuos ji prašo panaikinti, jei nebūtų panaikinti netiesioginiai sprendimai.

49 Antra, kalbant apie tariamą tiesioginių sprendimų nebuvimą, reikia priminti, kad galima kvalifikuoti kaip neegzistuojantį tik tokį aktą, kuriam būdingi ypač dideli ir akivaizdūs trūkumai (1987 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consorzio Cooperative d'Abruzzo prieš Komisiją*, 15/85, Rink. p. 1005, 10 punktas). Pasekmių sunkumas, susijęs su konstatavimu, kad neegzistuoja institucijų aktas, reiškia, jog dėl teisinio saugumo priežasčių toks konstatavimas galimas tik kraštutiniais atvejais (1994 m. birželio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš BASF ir kt.*, C-137/92 P, Rink. p. I-2555, 50 punktas ir 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 86 punktas).

50 Tačiau šioje byloje vien dėl to, kad ginčijami tiesioginiai sprendimai buvo priimti pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytam terminui, iš Komisijos neatimama teisė priimti sprendimo (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 56–59 punktus). Be to, iš šio sprendimo 53–103 punktų matyti, kad tiesioginiams sprendimams nebūdingi jokie trūkumai.

51 Todėl reikia atmesti reikalavimą pripažinti, kad neegzistuoja tiesioginiai sprendimai. Be to, iš šio sprendimo 45–50 punktų matyti, kad reikia atmesti reikalavimą pripažinti, jog tiesioginis sprendimas byloje T-497/08 nesukelia teisinių pasekmių.

52 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti pirmąją reikalavimų dalį.

2. *Dėl antrosios reikalavimų dalies, kuria siekiama, kad būtų panaikinti tiesioginiai sprendimai*

53 Nepatenkinus pirmosios reikalavimų dalies, ieškovė prašo panaikinti tiesioginius sprendimus ir nurodo du pagrindus, susijusius, pirma, su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio pažeidimu ir, antra, su pareigos motyvuoti pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio pažeidimu

54 Grįsdama šį pagrindą ieškovė tvirtina, kad taikydama nurodytas išimtis Komisija neatliko individualaus ir konkretaus dokumentų nagrinėjimo, kad neįrodė, jog dėl jų atskleidimo kiltų reali grėsmė šiomis išimtimis saugomiems interesams, ir kad

neatsižvelgė į viršesnį viešąjį interesą, kuris pateisino jų atskleidimą. Be to, ji kaltina Komisiją tuo, kad ji neleido susipažinti su šiais dokumentais iš dalies.

55 Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas mano, kad visų pirma reikėtų pareikšti nuomonę dėl Komisijos taikytos išimties, susijusios su tyrimų veiklos tikslų apsauga.

Dėl išimties, susijusios su tyrimų veiklos tikslų apsauga, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje

— Šalių argumentai

56 Ieškovė mano, kad Reglamente Nr. 1049/2001 numatyta teisė leisti susipažinti su dokumentais yra principas ir kad jo išimtys turi būti aiškinamos siaurai. Ji mano, kad ši teisė susipažinti turi leisti atskleisti tyrimo bylos medžiagą valstybės pagalbos srityje, jei prašymą pateikęs asmuo yra ginčijamos pagalbos gavėjas.

57 Ieškovė tvirtina, kad prašymo leisti susipažinti su dokumentais nagrinėjimas ir, be kita ko, galimas išimčių, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje, taikymas turi būti grindžiamas individualia ir konkrečia analize, išskyrus atvejus, kai dėl ypatingų tam tikro atvejo aplinkybių yra akivaizdu, kad turi būti atsisakyta arba, atvirkščiai, pritarta leisti susipažinti su dokumentais. Taip, be kita ko, galėtų būti tuo atveju,

jei akivaizdu, kad visam tam tikrų dokumentų turiniui buvo taikoma teisės susipažinti išimtis, arba, atvirkščiai, buvo galima susipažinti su visu turiniu, arba kai Komisija konkrečiai ir individualiai jau įvertino šį turinį panašiomis aplinkybėmis.

58 Ieškovės teigimu, Komisija padarė teisės klaidą, nes neatliko jos prašymuose nurodytų dokumentų individualaus ir konkretaus nagrinėjimo, nors nebuvo jokios ypatingos aplinkybės, kuri pateisintų tokio nagrinėjimo nebuvimą. Iš esmės nei konkurencijos taisyklių taikymas, nei vykdomas tyrimas, ieškovės nuomone, neturėtų būti traktuojami kaip ypatingos aplinkybės, leidžiančios bendrą nagrinėjimą.

59 Ieškovė mano, kad Komisija atliko tik abstraktų ir bendrą administracinių bylų nagrinėjimą ir nesirėmė konkrečiais dokumentais bei jų turiniu tam, kad pateisintų teisės susipažinti išimčių taikymą.

60 Dėl, be kita ko, išimties, susijusios su tyrimų veiklos tikslų apsauga, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, ieškovė mano, kad Komisijos paaiškinimai siekiant pateisinti šios išimties taikymą beveik dėl visų prašomų dokumentų yra neaiškūs, pasikartojantys, bendri ir gali būti taikomi bet kokiai tyrimo bylai, nesvarbu, ar tai būtų valstybės pagalbos sritis, ar kitos sritys.

61 Be to, Komisijos argumentai grindžiami klaidingu tyrimų veiklos tikslų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos prasme aiškinimu. Prašomų

dokumentų atskleidimas atitiktų šiuos tikslus, jei tretiesiems asmenims būtų leidžiama atsižvelgti į Komisijos turimą informaciją, kad jie galėtų pateikti savo pastabas.

62 Be to, ieškovė mano, kad, atsižvelgiant į Komisijos pateiktus argumentus, rizika, jog dėl susipažinimo su dokumentais kils grėsmė tyrimo tikslams, yra vien hipotetinė, ir nepanašu, kad gali būti pagristai numatoma.

63 Konkrečiai tariant, ieškovė mano, kad kai kurie dokumentai jai galėjo būti pateikti nepakenkiant valstybių narių arba oro uostų valdytojų pasitikėjimui bendradarbiaujant su Komisija.

64 Taigi ieškovė mano, kad jai galėjo būti pateikti tokie dokumentai (visas dokumentų tekstas): byloje T-494/08 – trys Komisijos laiškai, kuriais atsakoma į laiškus, pridėtus prie tiesioginio sprendimo; byloje T-495/08 – 2004 m. liepos 30 d. Italijos valdžios institucijų prašymas pratęsti terminą ir dokumentai, kuriais pasikeitė skundo pareiškėjas ir Komisija ir kurie jau buvo paminėti 2006 m. gegužės 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Air One prieš Komisiją* (T-395/04, Rink. p. II-1343); byloje T-496/08 – Vokietijos valdžios institucijų prašymas atsakant į 2008 m. balandžio 22 d. laišką dėl termino pratęsimo; byloje T-497/08 – Vokietijos valdžios institucijų prašymas pratęsti terminą, kuriuo atsakoma į laišką, pridėtą prie 2009 m. vasario 18 d. tiesioginio sprendimo; byloje T-498/08 – Vokietijos valdžios institucijų prašymas atsakant į 2007 m. lapkričio 21 d. laišką dėl termino pratęsimo; byloje T-499/08 – susirašinėjimas dėl *Directeur de la chambre de commerce et d'industrie de Pau-Béarn* ir Komisijos susitikimo surengimo; byloje T-500/08 – 2003 m. kovo 24 d. [A.] išsiųstas laiškas tam tikroms oro linijų bendrovėms; ir byloje T-509/08 – susirašinėjimas dėl

konfidencialios informacijos pašalinimo iš sprendimo pradėti formalaus tyrimo procedūrą. Ieškovė įtaria, kad yra daugiau panašių dokumentų administracinėse bylose, su kuriais jai turi būti leista susipažinti.

65 Ieškovė priduria, kad kiekvienoje byloje, nepakenkiant tyrimui, turėjo būti įmanoma bent iš dalies jai pateikti oro uostų valdytojų ar kitų trečiųjų asmenų pastabas.

66 Per teismo posėdį ieškovė pažymėjo, kad, atsižvelgiant į jos pateiktą informaciją dėl šio sprendimo 64 punkte išvardytų dokumentų, ji įrodė, jog prašomiems dokumentams nebuvo netaikoma bendra prielaida, kad jų atskleidimas iš principo keltų grėsmę tyrimų veiklos tikslams. Ji taip pat patvirtino, kad manė, jog tokia prielaida netaikytina Komisijos vidaus dokumentams.

67 Ji pridūrė, kad buvo sunku įrodyti, jog dokumentui netaikytina prielaida, nurodyta šio sprendimo 63 punkte, nes iš esmės prašymą pateikęs asmuo negalėjo susipažinti su Komisijos administracinių bylų turiniu. Todėl ji paprašė Bendrojo Teismo patikrinti, ar administracinėse bylose nebuvo kitų dokumentų, panašių į nurodytuosius šio sprendimo 64 punkte, su kuriais ji prašė leisti susipažinti.

68 Galiausiai ieškovė mano, kad buvo du viršesnio viešojo intereso pagrindai, dėl kurių jai turėtų būti leista susipažinti su dokumentais. Viena vertus, ji nurodo pagrindinę teisę į gynybą bei (bendresne prasme) teisę į teisingas administracines procedūras ir, kita vertus, Sutartyje garantuojamus atvirumo ir skaidrumo principus bei Reglamente

Nr. 1049/2001 skelbiamą tikslą „padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne“. Ji priduria, kad jos ieškiniu ginami vartotojų interesai oro transporto srityje, o tai yra viešasis interesas. Ieškovė taip pat pažymi, kad niekas teismų praktikoje neparodo, jog atvirumo ir skaidrumo principai taikomi tik procedūrose, kuriose institucijos veikia kaip teisės aktų leidėjos.

69 Komisija prašo atmesti visus šiuos kaltinimus.

— Bendrojo Teismo vertinimas

70 Aiškinant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą išimtį reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad vykstant valstybės pagalbos kontrolės procedūroms suinteresuotieji asmenys, kiti nei atitinkama valstybė narė, neturi teisės susipažinti su Komisijos administracinės bylos dokumentais, ir dėl to pripažinti egzistuojant bendrąją prezumpciją, kad administracinės bylos dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę tyrimų veiklos tikslų apsaugai (minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 61 punktas).

71 Taigi Komisija, vadovaudamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka, gali neleisti susipažinti su visais valstybės pagalbos kontrolės procedūros dokumentais, jų prieš tai jų neišnagrinėjusi konkrečiai ir individualiai (minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 67 punktas).

72 Šio sprendimo 70 punkte nurodyta bendroji prezumpcija (toliau – bendroji prezumpcija) neatima iš minėtų suinteresuotųjų asmenų teisės įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja dokumento atskleidimą pateisinantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytas viršesnis viešasis interesas (minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 62 punktas).

73 Šioje byloje reikia pažymėti, pirma, kad nors kai kurie dokumentai identifikuoti ar surūšiuoti pagal kategorijas, ieškovės prašymai iš tikrųjų pateikti dėl visų administracinių bylų, susijusių su tariamos kelių oro uostų valdytojų suteiktos valstybės pagalbos kontrolės procedūromis. Todėl prašomus dokumentus iš principo apima bendroji prezumpcija.

74 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad Komisijos vidaus dokumentų neapima bendroji prezumpcija, reikia pažymėti, kad minėtame Sprendime *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* Teisingumo Teismas taikė bendrąją prezumpciją administracinėms byloms, kuriose buvo Komisijos vidaus dokumentų. Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą.

75 Antra, kalbant apie kartotiniuose prašymuose aiškiai ir individualiai nurodytus dokumentus, t. y. Prancūzijos valdžios institucijų skundus ir pranešimą (byla T-499/08), reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokio argumento, įrodančio, kad jų neapėmė bendroji prezumpcija.

76 Be to, kalbant apie kartotiniuose prašymuose ieškovės pateikiamas bendras nuorodas į dokumentus, paminėtus sprendimuose pradėti formalaus tyrimo procedūras, kurie buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, reikia pažymėti, kad

šie dokumentai buvo paminėti bendrai, kaip pavyzdys, siekiant pagrįsti ieškovės argumentus, kad nesuvokiama, jog išimtis, susijusi su tyrimų veiklos tikslų apsauga, taikytina visiems bylos dokumentams.

77 Todėl net jei nuoroda į šiuos dokumentus galėtų būti laikoma kaip prašymas atskleisti konkretų dokumentą, kaip nurodyta šio sprendimo 72 punkte, ieškovės teiginiai yra pernelyg neaiškūs ir bendri, kad būtų galima įrodyti, jog jų neapima bendroji prezumpcija.

78 Todėl reikia pripažinti, kad ieškovė kartotiniuose prašymuose nepateikė jokių įrodymų, kurie leistų netaikyti bendros prezumpcijos.

79 Tai, kad ieškovė ieškinio pareiškimo ar reikalavimų pakeitimo stadijoje nenurodė dokumentų, kurie, kaip ji tvirtina, turėtų būti atskleisti dėl jų absoliučiai administracinio pobūdžio turinio, nepaneigia šio vertinimo.

80 Iš tikrųjų, šie dokumentai buvo aiškiai ir individualiai nurodyti ne kartotiniuose prašymuose, bet priėmus tiesioginius sprendimus. Kadangi kartotiniuose prašymuose nebuvo konkrečiai nurodyti šie dokumentai, reikia pripažinti, kad Komisija tiesioginiuose sprendimuose neprivalėjo individualiai ir konkrečiai išnagrinėti šių dokumentų ir jų atžvilgiu galėjo taikyti bendrąją prezumpciją, kad juos atskleidus kiltų pavojus tyrimų veiklos tikslams.

81 Trečia, konstatuotina, kad reikia atmesti ieškovės argumentą, jog teisė į gynybą pateisina dokumentų atskleidimą. Iš teismų praktikos matyti, kad procedūra valstybės pagalbos srityje pradedama prieš valstybę narę ir todėl pagalbos gavėjas negali remtis teise į gynybą vykstant nagrinėjimo procedūrai (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugsėjo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 81 ir 82 punktus bei 2002 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Government of Gibraltar prieš Komisiją*, T-195/01 ir T-207/01, Rink. p. II-2309, 144 punktą).

82 Be to, ieškovė neįrodė, kodėl atvirumo ir skaidrumo principai bei vartotojų interesas oro transporto srityje yra viršesni už Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytą bendrąjį tyrimų veiklos tikslų apsaugos interesą.

83 Todėl Komisija galėjo neklysdama nuspręsti, kad nebuvo viršesnio viešojo intereso, pateisinančio dokumentų atskleidimą.

84 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtimi ir neleisdama susipažinti su ieškovės prašymuose nurodytais dokumentais, nepadarė teisės klaidos, nes ieškovė neįrodė, kad bendroji prezumpcija neapima tam tikrų dokumentų ar kad buvo viršesnis viešasis interesas, pateisinantis jos prašymuose nurodytų dokumentų atskleidimą. Kadangi nurodyta išimtis apima visus dokumentus, su kuriais nebuvo leista susipažinti, nereikia nagrinėti ieškovės argumentų dėl kitų tiesioginiuose sprendimuose minimų išimčių.

Dėl atsisakymo leisti iš dalies susipažinti su ieškovės prašyme nurodytais dokumentais

— Šalių argumentai

85 Ieškovė mano, kad Komisijos paaiškinimas, pateiktas atsisakant jai leisti iš dalies susipažinti su dokumentais, pagal kurį „joks susipažinimas iš dalies negalimas, nes dokumentams, su kuriais nebuvo leista susipažinti, taikytinos mažiausiai dvi nurodytos išimtys“, yra tautologinis ir bendras. Šis teiginys neatitinka konkretaus ir individualaus nagrinėjimo reikalavimų, nes juo nenurodomos priežastys, taikytinos konkrečiai kiekvienam dokumentui. Be to, ieškovė mano, kad atsisakant leisti iš dalies susipažinti su dokumentais pažeidžiamas proporcingumo principas.

86 Komisija prašo atmesti kaltinimą.

— Bendrojo Teismo vertinimas

87 Kaip buvo priminta šio sprendimo 70 punkte, egzistuoja bendroji prezumpcija, kad Komisijos administracinės bylos, susijusios su valstybės pagalbos kontrolės procedūra, dokumentų atskleidimas iš principo kelia grėsmę tyrimų tikslų apsaugai.

88 Tačiau savo kartotiniuose prašymuose ieškovė dėl dokumentų grupių tik tvirtino, kad juose buvo dalių, kurias buvo galima atskleisti nepakenkiant tyrimų veiklos tikslų apsaugai.

89 Taigi ieškovė neįrodo, kad dalies šių konkrečių dokumentų neapėmė bendroji prezumpcija (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 70 punktą).

90 Iš to išplaukia, kad visus šiuos dokumentus apima bendroji prezumpcija, todėl argumentas dėl proporcingumo principo pažeidimo yra nereikšmingas.

91 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Komisija teisėtai atsisakė leisti iš dalies susipažinti su prašomais dokumentais.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

92 Ieškovė mano, kad Komisijos pateikti paaiškinimai siekiant pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su dokumentais nėra tinkami motyvai dėl jų prieštaringumo ir nepakankamumo. Ieškovė mano, kad Komisijos tiesioginiuose sprendimuose pateikta bendra

ir abstrakti analizė neleidžia įrodyti, jog kiekvienam dokumentui taikytina nurodyta išimtis ir kad apsaugos poreikis yra realus.

93 Be to, ieškovė tvirtina, kad Komisija neįrodė, jog egzistavo ypatingų aplinkybių, kurios leistų neatlikti konkretaus prašomų dokumentų nagrinėjimo.

94 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Komisijos pateikti motyvai yra neišsamūs, nes panašu, kad ji atsisakė leisti susipažinti su dokumentais, kurie nekelia jokio įtikinamo pavojaus teisės susipažinti su dokumentais išimtimi saugomiems interesams.

95 Komisija aiškiai nenurodė savo pozicijos šiuo klausimu.

Bendrojo Teismo vertinimas

96 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė šį aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės pagrindžiamuosius motyvus ir ginti savo teises, o teismas – vykdyti kontrolę. Tačiau motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių. Nustatant, ar akto motyvavimas atitinka šiuos reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo

formuluotę, bet ir kontekstą bei visas atitinkamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr. minėto Sprendimo *Co-Frutta prieš Komisiją* 99 ir 100 punktus bei jame nurodytą teismų praktiką).

97 Be to, reikia priminti, kad pareigos motyvuoti nesilaikymas yra ieškinio pagrindas, susijęs su esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimu, kuris savaime skiriasi nuo kito ieškinio pagrindo, grindžiamo sprendimo motyvų netikslumu, kuris tikrinamas vertinant šio sprendimo pagrįstumą (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 67 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2009 m. birželio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Qualcomm prieš Komisiją*, T-48/04, Rink. p. II-2029, 179 punktą).

98 Šioje byloje Komisija tiesioginiuose sprendimuose identifikavo ieškovės prašymuose nurodytus dokumentus ir juos suskirstė į grupes.

99 Komisija leido ieškovei susipažinti su kai kuriais dokumentais ir, siekdama pateisinti atsisakymą leisti susipažinti su kitais dokumentais, be kita ko, tvirtino, kad jie buvo susiję su valstybės pagalbos kontrolės procedūromis, todėl juos apėmė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatyta išimtis. Komisija patikslino, kad dėl dokumentų atskleidimo galėjo būti pakenkta pasitikėjimo santykiams tarp valstybių narių bei trečiųjų asmenų ir kilti pavojus vykdomiems tyrimams.

100 Todėl iš tiesioginių sprendimų matyti, kad Komisija, pirma, leido ieškovei suprasti, kuriuos dokumentus apėmė išimtis, ir priežastį, dėl kurios ši išimtis šiuo atveju buvo taikoma, bei, antra, leido Bendrajam Teismui vykdyti savo kontrolę.

101 Be to, reikia pažymėti, kad ieškovės argumentai dėl individualaus ir konkretaus dokumentų neišnagrinėjimo susiję su tiesioginių sprendimų pagrįstumu, todėl buvo nagrinėjami analizuojant pirmąjį ieškinio pagrindą dėl šių sprendimų panaikinimo.

102 Todėl reikia atmesti ieškinio pagrindą dėl pareigos motyvuoti pažeidimo nesant būtinybės pareikšti nuomonės dėl ieškovės argumentų, susijusių su kitų nurodytų išimčių taikymo motyvavimu, nes Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje nurodyta išimtis apima visus dokumentus, kuriuos atskleisti buvo atsisakyta, ir jos pakanka atsisakymui pagrįsti.

103 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ieškinius reikia atmesti tiek, kiek jais siekta panaikinti tiesioginius sprendimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

104 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 6 dalį, jeigu byloje nereikia priimti sprendimo, Bendrasis Teismas išlaidų klausimą sprendžia savo nuožiūra.

105 Kadangi šiuo atveju ieškovė pralaimėjo bylas T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ir T-509/08, ji padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

106 Tačiau reikia konstatuoti, kad nereikalingumą priimti sprendimus bylose T-496/08, T-497/08 ir T-498/08 tiek, kiek jos nukreiptos prieš netiesioginius sprendimus, lėmė tai, kad Komisija priėmė tiesioginį sprendimą pasibaigus Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnyje numatytam terminui ir po to, kai šiose bylose buvo pareikšti ieškiniai. Dėl šios priežasties, nors ieškovės ieškiniai dėl nagrinėjamų tiesioginių sprendimų nebuvo patenkinti, reikia nuspręsti, kad Komisija padengia savo ir ieškovės bylose T-496/08, T-497/08 ir T-498/08 patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Sujungti bylas T-494/08, T-495/08, T-496/08, T-497/08, T-498/08, T-499/08, T-500/08 ir T-509/08, kad būtų bendrai priimtas sprendimas.

2. Ieškiniai yra nepriimtini tiek, kiek bylose T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ir T-509/08 jie pareikšti dėl netiesioginių sprendimų atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais.

3. **Nereikia priimti sprendimo dėl ieškinių bylose T-496/08, T-497/08 ir T-498/08 tiek, kiek jie pareikšti dėl netiesioginių sprendimų atsisakyti leisti susipažinti su dokumentais.**

4. **Atmesti likusias ieškinių dalis.**

5. **Priteisti iš *Ryanair Ltd* bylinėjimosi išlaidas bylose T-494/08, T-495/08, T-499/08, T-500/08 ir T-509/08.**

6. **Europos Komisija padengia savo ir *Ryanair Ltd* patirtas bylinėjimosi išlaidas bylose T-496/08, T-497/08 ir T-498/08.**

S. Papasavvas N. Wahl A. Dittrich

Paskelbta 2010 m. gruodžio 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.